

17. 1. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Jak se daří právu být zapomenut?

Tzv. "právo být zapomenut", tedy možnost požadovat po webových vyhledávačích jako je Google, aby ve svých výsledcích vyhledávání neposkytovaly odkazy na osobní citlivé údaje, bylo odstartováno rozsudkem Soudního dvora EU ve věci Mario Costeja Gonzales vs. Google Spain[1] v roce 2014. Pan Gonzales před mnoha lety neplatil příspěvky na sociální zabezpečení a tuto informaci, která již není aktuální, bylo nicméně stále možné skrze vyhledávač Googlu nalézt. Pro rozhodnutí španělského soudu v této věci bylo zásadní zjistit, zda se na tento případ vztahuje evropská směrnice o ochraně osobních údajů[2] či ne.

Ve stručnosti je možné poznamenat, že Soudní dvůr odpověděl kladně - tato směrnice se zcela správně užije a právo na soukromí v tomto případě převáží nad svobodou slova. Úkony vykonávané společností Google byly posouzeny jako standardní zpracování osobních údajů. Společnost Google zareagovala velice flexibilně a hned po vydání rozsudku Soudního dvora byl uveden do provozu speciální on-line formulář,[3] kam bylo možné dávat své odůvodněné žádosti na to "být zapomenut". Jak je zjevné z odkazu na samotný formulář, uvádí se zejména, jak se daná URL adresa uživatele konkrétně týká a proč je její zahrnutí do vyhledávání irelevantní, zastaralé nebo z jiného důvodu nevhodné.

Aby se předešlo podvodům, tak formulář dále požaduje potvrzení identity žadatele dokumentem. To je poměrně sporný bod, neboť sám formulář explicitně uvádí, že ačkoliv požaduje čitelnou kopii dokumentu potvrzujícího totožnost, tak nevyžaduje cestovní pas ani jiný národní identifikační doklad. To samozřejmě snižuje kredibilitu poskytnutého dokladu, navíc v případě situace, kde žadatel nechce odstranit stránku, která obsahuje jeho fotografie, tak není nutné na dokládaném dokumentu tuto fotografii ani uvádět.

Společnost Google za období od vzniku formuláře do konce roku 2016 přijala cca 2.5 milionu žádostí o odstranění, zejména z Francie, Německa a Velké Británie. České republiky se pak týká cca 30 000 žádostí, přičemž vyhověno bylo přibližně 40% z nich. Bohužel ani toto řešení, ačkoliv představuje výrazný krok vpřed, není dokonalé, neboť dochází k situacím, kdy je daný odkaz odstraněn pouze z jedné jazykové mutace Google a z ostatních je stále možné předmětnou informaci dohledat.

K otázce práva být zapomenut se samozřejmě vyjadřoval i český Úřad pro ochranu osobních údajů, který ve spolupráci se Sdružením pro internetový rozvoj již v minulosti vydal své Doporučení,[4] vydané v reakci na výše uvedené rozhodnutí Soudního dvora EU. Z něj pak plyne pro osoby dotčené těmito irelevantními, zastaralými či jinak nevhodnými informacemi o nich samých následující postup:

- 1) Obrátit se s námitkou na poskytovatele služeb internetového vyhledávače, případně na provozovatele zdrojové internetové stránky, kde se nachází informace, které mají být "zapomenuty".
- 2) U zjevného porušení práv žadatele by měl tento poskytovatel okamžitě znepřístupnit tento odkaz z výsledků vyhledávání.
- 3) U případů, které nejsou zjevné, se může poskytovatel služeb internetového vyhledávače obrátit zpět na subjekt údajů či provozovatele zdrojové stránky s žádostí o upřesnění této námítky.
- 4) Bez zbytečného odkladu v návaznosti na námitku, upřesnění údajů a vyjádření všech stran

se rozhodne, zda tuto informaci ze své databáze odstraní či ne a neprodleně stěžovatele vyrozumí o přijatém rozhodnutí (v případě rozhodnutí o odstranění pak vyrozumí i provozovatele zdrojové webové stránky).

Vyhledávač Google samozřejmě není jediným místem, kde se mohou objevit citlivé údaje, proto s podobnou možností[5] přichází i známé Google Maps, konkrétně pak jejich funkce Street View, kde se stává, že automatické snímací vozidlo Googlu během skenování ulic zachytí i tvář člověka či například poznávací značku vozidla a tyto nejsou rozpoznány (a následně automaticky rozmazány) příslušným algoritmem. Ochranu soukromí je možné zajistit různými metodami, například nejznámější sociální síť Facebook umožňuje nastavit, aby se profil osoby na Facebooku nezobrazoval v internetových vyhledávačích, skrze postup uvedený na jejich webových stránkách.[6]

Celkově je otázka ochrany soukromí na internetu stále více a více aktuální, neboť osobní informace subjektů údajů jsou ať už dobrovolně či méně dobrovolně ve zvýšené míře dostupné ať už kvůli sociálním sítím, sofistikovaným vyhledávacím algoritmům či související přítomnosti člověka na síti. Rozhodnutí o právu být zapomenut bylo první vlaštovkou, která má částečný potenciál zvrátit tento nepříznivý trend a zvýšit celkové standardy ochrany osobních údajů v internetovém věku.

Mgr. Jan Metelka,
advokátní koncipient

[1] Sp. zn. C-131/12

[2] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[3] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[4] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[5] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[6] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v](#)

Česku?

- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)